

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 6. Religio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

vxor marito dotem, sed maritus vxori, *Tacitus*. Adulteræ crinem attondet maritus, coram propinquis expellit domo, & per omnem vicum verberare agit. Quæ semel pudicitiam publicauit, non formâ, non ætate, non opibus maritum inuenit, *Tacitus*. De Saxonibus tamen magis particularia tradit S. Bonifacius Archiepiscopus ad Ethebaldum Regem Anglorum: si virgo apud eos in paternâ domo, vel maritata sub coniuge sit adultera, manu propriâ strangulatam cremant, aut cingulo tenus abscissis vestibus flagellant eam castæ Matronæ, & de villa in villam missæ occurrunt nouæ flagellantes, cultellisque pungunt donec interimant.

POENÆ. Proditores, & transfugas arboribus suspendunt; ignauos, & imbelles, & corpore infames cæno, ac palude iniectâ in super crate mergunt. De leuioribus culpis conuicti certo equorum pecorûmque numero multantur: pars multæ Regi vel ciuitati, pars ipsi, qui vindicatur, aut eius propinquis cedit. Ita luitur homicidium armentis, atque pecoribus, *Tacitus*.

BELLVM. Omnes Germani belli amantes, & impatientes otij. Arma galea, aut cassis, in quibus ferarum rictus exprimentur, ex quibus extant plerumque cornua Bouum, aut Ceruorum. Lorica, clypeus amplior, & oblongior. Ensis maximus, & ad truncandum aptus. Lancea tela diuersi generis, de quibus legatur Cluuerius lib. 1. cap. 43. veteris Germaniæ, vbi hæc, sicut & pugnandi morem ad nauseam discussa reperies.

§. 6. Religio.

Hic opponuntur Cæsar & Tacitus, Cæsar enim ita lib. 6. de Germanis. Neque Druydes habent qui rebus diuinis præsent, neque sacrificiis student: Deorum numero eos solos ducunt, quos cernunt, & quorum opibus apertè iuuantur, Solem, & Vulcanum, & Lunam, reliquos ne famâ quidem acceperunt.

Tacitus econtrâ de moribus Germaniæ: Deorum maximè Mercurium colunt, cui certis diebus, humanis hostiis litare fas habent, is porro erat *Theuth*, à quo se oriundos putabant. Herculem, & Martem concessis animalibus placant, Marti & Mercurio plerumque captiuis litauere. pars Sueuorum Isidem coluit; alij quos recenset Hertham, hoc est Terram matrem. Naharuali Deos duo, quos Romani interpretantur Castorem, & Pollucem,

Non habebant statuas & imagines Deorum Germani, sed tantum lucos, Deorumque nominibus appellabant illud secretum, quod solâ reuerentiâ videtur. Neque enim Deos parietibus contineri putant: ita *Tacitus*. Aliquot tamen habuisse templa ex eodem probare nititur Cluuerius.

Ex fremitu Equorum candidorum & hinnitu futura præcinebant Sacerdotes, *Tacitus*. Habebant quoque mulieres fatidicas, *Tacitus*, *Dio*, *Strabo*; quarum tres potissimum celebrantur, *Velleda*, *Ganna*, & *Aurinia*.

Solis Sacerdotibus licitum est vincire, aut verberare quemquam, non quasi in pœnam, nec Ducis iussu; sed velut Deo imperante quem adesse bellantibus credunt; *Tacitus*.

§. 7. Politia.

REGIO vniuersa diuidebatur in pagos, pagi in vicos. Principes aut Reges ferè regionibus, aut pagis imperabant, vicis Duces. Quatuor erant ordines Nobilium, Ingenuorum, Libertorum & Seruorum.

NOBILES dicti postea *Edlingi* sufficiebant Reges, & Duces, REGES ex Nobilitate, DUCES ex virtute, *Tacitus*. Nec Regibus infinita aut libera potestas: Duces exemplo potius, quàm imperio rempublicam administrant; si prompti, si conspicui, si ante aciem agant admiratione præfunt, neciis licet sicut nec Regibus vincere, aut verberare quemquam, *Tacitus*.

REX eligebatur ferè, & si non placeret postea, reiiciebatur, *Tacitus*. Quidam tamen ex vnâ stirpe semper elegerunt, vt *Marcomanni Maroboduos*, & *Quadi Tudros*. Rex autem inaugurabatur impositus scuto, & sustinentium humeris vibratus.

In consiliis Reges, & Principes negotia conficiebant, non auctoritate sed suafione. Frameas concutiebant si res placeret, edebant fremitum si displiceret, *Tacitus*.

Quo autem in precio Rex apud eos haberetur, ex Burgundionum factò intelliges. Rex apud eos *Endinos* dicebatur; si autem sub eo belli fortuna titubasset, vel segetum copiam terra denegasset, potestate depositâ remouebatur, *Am. Marcellinus lib. 28.*

INGENVI postea dicti *Frilingi*, dabantur comites Nobilibus iura per pagos reddentibus: ita *Tacitus*. Falsum est igitur quod